

Jmenuji se Marie a
chci ti povědět, jak
spolu souvisí můj příběh
a příběh Velikonoc...

Když jsem byla malá holka, měla jsem tolik snů! Chtěla jsem pomáhat jiným lidem, hlavně starším, kteří nikoho neměli a byli odkázáni sami na sebe. Snila jsem o tom, že budu mít manžela, spoustu dětí a malý domek, kde budeme spolu bydlet. Můj manžel se často v mých snech objevoval jako princ. Byla jsem tak šťastná, když jsem na to myslela!

Ale realita byla úplně jiná. Když mi bylo devět, můj strýc, který o mě měl pečovat, mě znásilnil. Bála jsem se něco říct. Pak mi vyhrožoval, že když o tom někomu povím, tak udělá to samé i mé mladší sestře. Znásilňoval mne znova a znova až do 14 let. Jiní muži se mnou taky měli sex – soused, učitel a nějaký cizinec. S tím cizincem to nebylo až tak traumatické. Když mi bylo 14, utekla jsem z domu a odjela do Jeruzaléma. Tam jsem dokonce dostávala peníze za to, že muži využívali mé tělo. Bylo mi už všechno jedno, protože jsem se beztak cítila bezcenná, použitá a špinavá.

Takhle jsem alespoň mohla přinést domů nějaké peníze na věno mé sestry.

Pak nadešel den, kdy se všechno změnilo. Do našeho města přišel jeden muž a říkal slova, která se mě dotýkala hluboko v srdci. Jmenoval se Ježíš a mluvil o novém království a nové vládě, kde se bude se všemi lidmi zacházet stejně a kde se můžeš stát Božím dítětem. Stále jsem se snažila dostat se k němu blíž a jednoho dne se to stalo: podíval se na mne! Jeho pohled a slova, která mi řekl, změnila vše. Něco velmi temného v mém nitru zmizelo a já měla pocit, jako bych se znovu narodila. Byla jsem čistá jako mimino. Od toho dne jsem už nikdy nešla do domu, kde si mne

muži kupovali. Zůstala jsem s ním. Bylo mi lhostejné, že většina lidí ve městě mnou opovrhuje a zdá se jim divné, že se držím poblíž tohoto duchovního učitele. V jejich očích jsem byla špinavá veteš. Večer před spaním jsem znovu snila sny z dětství a měla pocit, že se mi do srdce vrátila naděje.

Stalo se něco neuvěřitelného. Mého Zachránce zajali, mučili a přibili na kříž! Zdálo se, že je všechno ztraceno! Moje naděje umřela a můj strach se vrátil. Všechny mé sny byly pohřbeny.

Třeba už tušíš, že tady můj příběh nekončí. Je to tak! Třetí den po ukřižování jsem šla do zahrady, kde byl pochován. Byla jsem ještě pořád úplně traumatizovaná. V mém nitru jsem měla jenom chaos: ta krev, ty rány, ten znetvořený obličej a jeho poslední bitva se smrtí! Úplně jsem otupěla. Nedokázala jsem už nic cítit. Šla jsem k jeho hrobu, abych mu dala poslední sbohem – ale místo toho jsem zažila šok! Hrob byl otevřený! Byl poplíván? Zneuctěn? Ne, objevil se anděl, který prohlásil,

že tam už není. Vstal z mrtvých! Běžela jsem k jeho přátelům, jako bych byla v transu, a pak zpět do zahrady. Co se to vlastně stalo? Byla to jenom halucinace? Nemohla jsem přestat plakat. Slzy tekly z hloubi mé duše.

Najednou jsem zaslechla hlas a otočila hlavu. „Proč pláčeš?“ Nejdřív jsem si myslela, že je to zahradník a že třeba on odnesl jeho tělo. Jenže pak mě oslovil mým jménem: „Marie!“ Stál přímo přede mnou, živý a zářící. Můj Zachránce byl živý a porazil i samotnou smrt! Jakmile vyslovil mé jméno, věděla jsem, že mne zná skrz na skrz. Věděl o mně naprosto všechno a přesto mě bezpodmínečně miloval. V jeho slovech nebyl ani náznak odsouzení, jenom přijetí, odpuštění, láska a hluboký klid. Jeho přítomnost naplnila ty nejhlubší části mé bytosti neuvěřitelným pocitem pokoje. Byla jsem schopna odevzdat mu všechnu prožitou bolest a utrpení a udělat odvážný krok – rozhodla jsem se mu plně důvěřovat.

Drahá přítelkyně! Chci ti říct, že nezáleží na tom co jsi provedla, nebo co ti udělali jiní. Třeba jsou tvoje sny již pochovány a nevidíš žádnou naději. Cítíš se bezcenná a že na ničem nezáleží...

Existuje naděje! Je zaslíbeno, že kdokoli by vzýval Ježíšovo jméno, bude zachráněn! On může obnovit tvůj život. Víím, že ať se stane cokoli, dveře do nebe jsou pro mne otevřené a já jsem Bohem přijatá.

Tohle je můj příběh a možná částečně taky tvůj. Tohle jsou Velikonoce!

Marie

www.jewelsinthedarkness.com
jewelsinthedarkness@gmail.com